

2) Uvedený článek 20 musí být rovněž vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že zařízení oprávněného zákazníka může být připojeno k přenosové soustavě pouze tehdy, pokud provozovatel distribuční soustavy odmítne, z důvodu stanovených technických nebo provozních požadavků, připojit ke své soustavě zařízení oprávněného zákazníka, která jsou umístěna na území uvedeném v jeho licenci. Vnitrostátnímu soudu však přísluší ověřit, že zavedení a provádění tohoto systému se uskutečňuje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií mezi uživateli soustav.

(¹) Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. září 2008 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené království] – Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs v. Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council, West Berkshire District Council

(Věc C-288/07) (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Článek 4 odst. 5 — Činnosti vykonávané veřejnoprávním subjektem — Provozování placených parkovišť — Narušení hospodářské soutěže — Význam výrazů „vedlo-li by“ a „výraznému“)

(2008/C 301/16)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Žalovaní: Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council, West Berkshire District Council

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) – Výklad čl. 4 odst. 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) – Činnosti nebo plnění vykonávané veřejnoprávním subjektem jakožto orgánem

veřejné správy – Placená parkoviště nacházející se mimo veřejné komunikace – Nepodléhání dani vedoucí k narušení hospodářské soutěže – Pojem „narušení hospodářské soutěže“ – Kritéria posouzení

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 5 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že výrazné narušení hospodářské soutěže, ke kterému by vedlo nepodléhání dani v případě veřejnoprávních subjektů, které vystupují jako orgány veřejné správy, musí být posuzováno s ohledem na dotčenou činnost jako takovou, aniž by se toto posouzení týkalo konkrétního místního trhu.
- 2) Slova „vedlo-li by“, ve smyslu čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce šesté směrnice 77/388, musejí být vykládána v tom smyslu, že zohledňují nejen skutečnou hospodářskou soutěž, ale také hospodářskou soutěž potenciální, je-li možnost, že soukromý subjekt vstoupí na relevantní trh reálná, a nikoli čistě hypotetická.
- 3) Výraz „výraznému“, ve smyslu čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce šesté směrnice 77/388, musí být chápán v tom smyslu, že skutečné či potenciální narušení hospodářské soutěže nesmí být jen zanedbatelné.

(¹) Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. října 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Directmedia Publishing GmbH v. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg

(Věc C-304/07) (¹)

(„Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Zvláštní právo — Pojem ‚vytěžování‘ obsahu databáze“)

(2008/C 301/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Directmedia Publishing GmbH

Žalovaná: Albert-Ludwigs-Universität Freiburg